

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικὸν	Ἐξωτερικὸν
Τησία 10.—	Ἐτήσια 12.50
Ἑξάμηνος 5.50	Ἑξάμηνος 6.50
Τριμήνος 3.—	Τριμήνος 3.00

ἡ συνδρομὴ ἀρχοῦται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 27 Ὀκτωβρίου 1918

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐαγγελίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Ἔτος 40όν. — Ἀριθ. 48

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Συνέχεια)

Ὁ Χάρμπερτ, ἐντελὲς καλὰ τώρα, πάντα μὲς ἀδύνατος, θάχε στὰ μάξιν θέσι ξεχωριστή.

Τὴν ἀκόλουθη ἡμέρα, ἀπὸ τὸ πρῶτ', ὁ Κύρος Σμιθ ἔκαμε, ὅτι ἔπρεπε, γιὰ νὰ εἶνε προσταγμένο τὸ Γρανίτινο Παλάτι ἀπὸ αὐτὴν εἰσβολήν. Ἡ σκάλες, ποὺ ἐχρησίευσαν ἄλλοτε γιὰ τὴν ἀνάβασι, κουβαλήθηκαν στὰ Καμίνια καὶ ἐκώδησαν στὸν ἄντρο. Ὁ δὲ τῆς μεταχειρίζονταν στὸ γυμνάσιον, γιὰ τὴν ἐργασίαν καὶ τὸν ἀνεκλυστήρα καὶ κουρσαν ὅλα τὰ κομμάτια τῆς μηχανῆς, ἵνα νὰ μὴ φαίνεται τίποτα.

Ὁ Πέγκροφ ἔμεινε τελευταῖος στὸ Γρανίτινο Παλάτι, γιὰ νὰ τελειώσῃ αὐτὴς τῆς δουλειῆς, καὶ κατέβηκε μ' ἕνα σχοινί (*) ἄπλῳ, ποὺ τὸ κρατοῦσαν ἀπὸ κάτω. Ἐπειτα τὸ ἔλυσαν, τὸ τράβηξαν, καὶ ἔτσι ἡμικύκλιον ἐπικοινωνία δὲν ὑπῆρχε πιά ἀπὸ τὸ κάτω στ' ἀπάνω τοῦ γρανιτίνου τοίχου.

Ὁ καιρὸς ἦταν θαυμάσιος.

— Ζεστή μέρα θὰ ἔχουμε! εἶπε φαιδρὰ ὁ ρεπόρτερ.

— Μπα, γιατί! ἀποκρίθηκε ὁ Πέγκροφ. ἡ περπατοῦμε κίτω ἀπὸ τὰ δένδρα καὶ ὅτε θὰ ἴδουμε καθόλου τὸν ἥλιο.

— Ἐμπρός! εἶπε ὁ μηχανικός.

Τὸ ἀμάξι περιμένε στὰ σκοτεινὰ, μπροστὰ στὰ Καμίνια. Ὁ ρεπόρτερ ἀπαίτησε ἀπὸ τὸν Χάρμπερτ νάναιβι, γιὰ τῆς πρώτης τοῦλάχιστον ὥρες τοῦ ταξιδίου καὶ ὁ ἔως συμμορφώθηκε μὲ τὴν παραγγελίαν τοῦ γιατροῦ του.

Ὁ Νάβ ὠδήγησε τοὺς ὀνάγκηδες. Ὁ Κύρος Σμιθ, ὁ ρεπόρτερ καὶ ὁ ναύτης πήγαιναν μπροστά. Ὁ Τὸπ χοροπηδοῦσε χαρούμενος. Ὁ Χάρμπερτ ἐπρόσφερε στὸν Ζούπ μιά θέσι στὰ μάξιν καὶ ὁ Ζούπ τὴν δέθηκε χωρὶς πολλὰ νάζια.

Τὸ μικρὸ στράτευμα, ἀφοῦ ἀκολούθησε ἕνα μίλλι τὴν ἀριστερὴν ὁδὴ τῆς Εὐχαριστίας, πέρασε τὸ γαφύρι, ἀπ' ὅπου ὄχιζε ὁ δρόμος πρὸς τὸ Πόρτο-Μπαλλόνι. Ὁ δὲ δρόμος αὐτὸ τὸν ἀφίσαν τότε ἀριστερά καὶ κινήθηκαν στ' ἀπέραντα ἐκεῖνα ὄρη, ποὺ ἐσχημάτιζαν τὸ Φάρ-Ουέστ.

Ἐως τὰ δύο πρῶτα μίλλια, τὰ δένδρα, ὅσα ἀραῖα, ἐπέτρεπαν στὸ ἀμάξι νὰ κυκλοφορῇ ἐλεύθερα. Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μόνο κυκλοφοροῦνταν νὰ κέρουν τίποτα κισσοὺς πυκνοὺς θάμνους, γιὰ νὰ νύκλουν δρόμο. Ὁ δὲ δρόμος σοβαρότερος δὲν ἐσταμάτησε ἐν πορείᾳ τῶν ἀποίκων.

Τὰ πυκνὰ φυλλώματα τῶν δένδρων διαφύονταν τὸ ἔδαφος σὲ μιά σκιὰ δροσερή,

Ὅλα αὐτὰ τὰ δένδρα ἦσαν εἶδη γνωστὰ τοὺς ἀποίκους ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦς ἐκδρομῆς στὰ δάση τῆς νήσου Λίγκολν. Ἐπίσης καὶ τὰ πουλιά ποὺ κελαῖδουσιν ἢ σφύριζαν ἀπάνω στὰ δένδρα, — ὅπως οἱ λογιῶν-λογίων ἐκεῖνοι παπαγάλοι, — ἐλίσσης καὶ τὰ τετράποδα ποὺ περνοῦσαν ἀπὸ μπροστὰ τοὺς, καγκαροῦδες, κουνέλια, ἀγριογούρουνα καὶ τὰ λοιπὰ.

— Ὅπως δὴ ποτε, εἶπε ὁ Κύρος Σμιθ, παρατηρῶ ὅτι αὐτὰ τὰ ζῶα, τετράποδα καὶ πουλιά, εἶνε πῶς φοβισμένα ἀπὸ ἄλλοτε. Σημείω, ὅτι τὰ δάση αὐτὰ τὰ ἐπέρασαν πρὸς ὀλίγον οἱ κατάδικοι καὶ θὰ βροῦμε βέβαια τὰ ἴχνη τοὺς.

Πραγματικῶς, σὲ πολλὰ μέρη, μπόρεσαν νὰ νύκλουν ἴχνη, ποὺ ἐσήμαιναν πρόσφατη ἢ λίγου παλαιότερη διάβασι ὁ μίλου ἀνθρώπων. Ἐδῶ ἕνα δένδρον σπα-

σμένο, κλαδεμένο, μὲ τὸ σκοπὸ βέβαια νὰ νύκλῃ δρόμος. Ἐκεῖ ἢ στὰ κτενὲς μιάς σβυσμένης φωτιᾶς παρακάτω, στὰ λασπώδη μέρη τοῦ ἔδαφους, ἕνα πλήθος πατημασιῶν. Τίποτα ὅμως ποὺ νὰ μαρτυρῇ ἄλλο ἀπὸ ἄπλο πέρασμα. Πουθενὰ σημεῖα κατακλι-σμοῦ, ἐγκαταστά-σεως ὀριστικῆς.

Ὁ μηχανικός εἶχε συστήσῃ τοὺς συντρόφους του νὰ φύ-σιν κατὰ μέρος τὸ κυνήγι. Οἱ πυροβο-λισμοὶ θὰ ξυνοῦ-σαν τὴν προσοχὴ τῶν καταδικῶν, ἂν τρυγίριζαν ἀκόμη στὰ δάση. Ἐπειτα, οἱ κυνηγοί, καὶ χω-ρὶς νὰ θέλουν, θὰ παρασύρονταν μα-κριὰ ἀπὸ τὰ μάξιν καὶ ἦσαν αὐστηρὰ ἀπαγορευμένο νὰ περπατοῦν χωριστά.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς πρώτης ἡμέρας, ἕξιν μίλλια ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι, ἡ κυκλοφορία ἄρχισε νὰ γίνεται δύσκολη. Γιὰ νὰ περάσουν μερι-κὲς λόχμες, ἐχρηστάθηκε νὰ ρίξουν δέν-δρα καὶ νὰ νύκλουν δρόμο. Κάθε φορὰ ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προχωρήσουν ἕνα πυκνὸ μέρος, ὁ Κύρος Σμιθ ἐφρόντιζε νὰ στέλνῃ προσκόπους τὸν Τὸπ καὶ τὸν Ζούπ, ποὺ ἐκτελοῦσαν μὲ μεγάλη εὐσυνειδησία αὐτὴ τὴν ἀποστολήν καὶ ἅμα ὁ σκύλος καὶ ὁ πί-θηκος ἐγύγιναν ἡσυχία, ἐσήμαινε ὅτι οἱ ἐκδρομῆς δὲν εἶχαν τίποτα νὰ φοβηθοῦν,

οὔτε ἀπὸ καταδίκους, οὔτε ἀπὸ ἄγρια ζῶα. — ἀπὸ «θηρία γενικῶς» καθὼς ἔλεγε ὁ Πέγκροφ. γιὰ μὴπως τὰ ἄγρια ἐνστι-κα τῶν κακούργων δὲν τοὺς ἐξομοίωσαν μὲ τοὺς πάνθηρες τοῦ δρυμοῦ;

Τὸ βράδυ, οἱ ἀποικοὶ ἐσιάθμευσαν σὲ ἀπόστασι ἐννέα περίπου μιλίων ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι, στὴν ὁδὴ ἐνὸς μικροῦ παραπόταμου τῆς Εὐχαριστίας, ποὺ δὲν ἔπρεπε νὰ προστεθῇ στὸ ὑδρογραφικὸ σύ-στημα τῆς νήσου, — στῆς λίμνες, στὰ ποτά-μια καὶ στὰ ποταμάκια, ποὺ ἔκαναν τόσο γόνιμο τὸ ἔδαφος τῆς.

Ἐδείκνησαν καλὰ, γιὰ τὸ δρόμος τοὺς εἶχε κάμῃ πολλὴ ὄρεξι, καὶ ἔπειτα πήραν τὰ μέτρα τοὺς γιὰ νὰ περάσουν τὴ νύκτα χωρὶς ἐνόχλησι. Ἄν ὁ μηχανικός εἶχε νὰ κἀνὴ μόνον μὲ θηρία, πάνθηρες ἢ ἄλλα,

θ' ἔναβε ἀπλούστατα φωτιᾶς ὀλόγυρα στὴν κατασκήνωσι καὶ αὐτὸ θάταν ὀρεκτὸ γιὰ νὰ τὰ πομακρύνῃ. Οἱ κα-τάδικοι ὅμως, αὐτοὶ μᾶλλον θὰ τραβιού-σαν παρὰ θὰ διώ-χνονταν ἀπὸ τὴ λάμ-ψι καὶ, ἔς αὐτὴ τὴν περίστασι, προτιμώ-τερος γιὰ τοὺς ἀποί-κους ἦταν νὰ προ-στατευθοῦν ἀπὸ σκό-τος βαθῆ.

Ἡ φρουρῇσι, ἄλ-λως τε, διοργανώθη-κε αὐστηρότατη. Ἀπὸ τοὺς ἀποίκους ἔπρεπε νὰ γυρνοῦν μαζὶ καὶ κάθε δύο ὥρες θὰ τοὺς ἀντι-καθιστοῦσαν δύο ἄλ-λοι. Κι' ἐπειδὴ, μ' ὅλες τὴς διαμαρ-τυρίας, ὁ Χάρμπερτ ἐξαιρέθηκε ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀπαιτήσι, Πέ-γκροφ καὶ Σπillet, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, Κύρος Σμιθ καὶ Νάβ ἀπὸ τὸ ἄλλο, ὀπλισμέ-νοι καλὰ, ἐφρουρη-σαν μὲ τὴν σειρά τοὺς ὡς τὸ πρῶτ'.

Ἡ νύκτα, τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη, δὲν βα-στοῦσε παρὰ λίγες ὥρες. Τὸ σκοτάδι, ποὺ περικύκλωνε τὸ μικρὸ στρατόπεδο, χρεω-στοῦνταν περισσότερο στὸν ἀδιαπέραστο θόλο τῶν δένδρων, παρὰ στὴν ἐξαφάνισι τοῦ ἡλίου. Ἡ σιωπὴ τοῦ δάσους ταρα-ξούνταν μόνο ἀπὸ τὰ βραχνὰ οὐρλιάσματα τῶν πάνθηρων καὶ ἀπὸ τὰ στοιγυλιάσματα τῶν πιθήκων, ποὺ ἐξερρέθιζαν ἰδιαιτέρως τὸν κύρ-Ζούπ.

(* Ἐπεται συνέχεια)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Σὲ λίγες στιγμῆς, ἐκπύρριξε ὁ Σπillet...

(*) Ἴδε εἰκόνα 46 φύλλον, σελ. 257.

32^α ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ», [Συνέχεια, ἴδε σελ. 262.]

Τὸ θετικώτατο θαλασσοποῦν ἀπαντᾷ:
«Ὁ Γεωγραφία. Γιατ' εἶνε ὁ φηγνότερος
τρόπος νὰ ταξιδεύω σὲ ὅλες τῆς χώρας
τῆς γῆς καὶ νὰ βλέπω μὲ τὰ μάτια τῆς
Φαντασίας, τὰ βουνὰ τους, τῆς κοιλάδας
τους, τοὺς ποταμούς τους, καὶ τῆς ἀνθρώ-
πινες φυλὲς μὲ τῆς πολυποίκιλες φυσιο-
γνωμίας καὶ τῆς παράξενες συνήθειες
τους».

«Ὁ Νικητὴς τῆς Ἀδριανῆς, ποιητὴς πάντα,
ἀπαντᾷ μὲ μικρὰ πεζά... συννετάκια. Ἰδοὺ
μερικά. «Γιατ' ἀγαπῶ τόσο τὴ Γεωγρα-
φία; Ὡρισμένα δὲν ξέρω καὶ ἐγώ. Μὰ
μήπως εἰς μεγάλες Ἀγίες, στῆς Ἀγά-
πης πού συγκροτοῦν τὸν κόσμον, ξέρετε κα-
νεῖς τὴν αἰτία τους; Ἡ αἰτία μένει ἀ-
γνωστὴ ἔς ἡμᾶς τοὺς ὑποχωρούμενους νά-
γαπούμε, τὴν ξέρετε ὅμως ὁ Κύριος, ὁ Ὁ-
ρατὸς Θεὸς τῆς Ἀγάπης. — Κι' ἡ ἀγνοία
τῆς αἰτίας πού ἀγαπῶ τὴ Γεωγραφία, ἔ-
κανε τὴν ἀγάπην μου πῶς μεγάλη, πῶς
ιερόν.» Πῶς τὰ λένε καὶ αὐτοὶ οἱ ποιηταὶ!..

«Ὁ τρίτος, ὁ Δικέφαλος Ἀετὸς, μᾶς διη-
γεῖται αὐτὸ τὸ χαριτωμένο περιστατικόν:
Μία μέρα, σὸ σπῆτι τοῦ, ἕνας ἐπισκέπτης,
πού ἐφημιζέτο γιὰ τὴ μόρφωσίν του, ἀρ-
χισε νὰ τοῦ κἀνὴ κατὰ παράξενες ἐρωτή-
σεις, μαθηματικὰ καὶ γεωγραφικὰ. «Ἀ-
ξάφνα τὸν ρώτησε: «Τί εἶνε τὸ Γκορισαν-
κά;» «Ὁ φίλος μας, πού δὲν ἤξερε ἀκόμα
πολλὰ πράγματα περὶ Ἰμαλαίων, τὰ ἔκα-
με θάλασσα, μὴ λέγοντας πῶς τὸ Γκο-
ρισανκά εἶνε πόλις καὶ μὴ πῶς εἶνε
νῆσος τοῦ Εἰρηνικῆς. «Ὁ ἐπισκέπτης ἐ-
θροιάμην, — τί εὐκόλος θοῖαμος! — ὁ
φίλος μας ἐντροπιάζετο, — τί ἀδίκη ντρο-
πῆ!.. Ἐξάφνα τοῦ ἦλθε μὴ ἰδέα: Ρωτᾷ
καὶ αὐτὸς τὸν σοφὸ ἐπισκέπτη: «Τί εἶνε
τὸ Ποποκατεπέλ;» Κόκκαλο ὁ σοφός!
Δὲν ἤξερε νὰ πῇ τί εἶνε τὸ Ποποκατεπέλ!
Καὶ τότε ἦταν τὸ ἐναντίον: «Ὁ ἐπισκέπτης
ἐντροπιάζετο, καὶ ὁ φίλος μας ἐθροιάμ-
ην, — μὲ τὸ δίκιόν τους καὶ οἱ δύο. «Ἀλλ'
ἐπ' αὐτὸ τὸ περιστατικόν (τελειώνει ὁ
Δικέφαλος Ἀετὸς) ἐπεδόθηκα μὲ μεγάλο
ζήλο τὴν Γεωγραφίαν καὶ ἀπὸ τότε ἐγενεῖτο
ὁ πρῶτος τῆς τάξεώς μου σὸ μάθημα
αὐτό.» (Καὶ εἰς ἀνάμνησιν!)

Αὐτὴ λοιπὸν εἶνε μὴ πάρα πολλὰ ὠραία
ἀπάντησι. Ὁραία καὶ ἀληθινὴ. Γιατὶ πραγ-
ματικῶς, ἀπὸ κατὰ τέτοια περιστατικὰ
τῆς παιδικῆς ζωῆς, ἀσφάλματα μὰ συγχρό-
νως σημαντικὰ, γεννιέται συχνὰ ἕνας ζή-
λος γιὰ κάποιο μάθημα, γιὰ κάποια ἐπι-
στήμη, γιὰ κάποιο κλάδον. Νὰ σὰς διη-
γηθῶ καὶ ἐγὼ κατὰ τί. «Ὅταν ἤμουν μα-
θητὴς, ἐγγώρουν ἕνα γαστρίον, λαμπρὸ ἀν-
θρώπου, πού ἤξερε ἀπ' ἔξω καὶ ἀνακα-
τωτά ὅλες τῆς χρονολογίας τῆς Παγκο-
σμίου Ἱστορίας! Κι' ὅταν φανέρωσα ἀπο-
ρία γιὰ τὴν παραξένην αὐτὴ κλίσι ἐνὸς
γιατροῦ, ὁ λαμπρὸς ἄνθρωπος μου ἀπο-
κρίθη:

— Φταίει ὁ Φρήγιαν, ὁ περίφημος Ἀγ-
γλος ἱστορικός, ἐλληνοφίλος καὶ φιλέλλη-
ν. Μάλιστα! Ἐκείνον τὸν καιρὸν, ταξίδευε
ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ μὴ μὲρα ἦλθε σὸ
Σχολεῖόν μας, τὴν ὥρα ἡμεῖς ἡμεῖς ποὺ κάναμε
Ἱστορίαν. Βῆκα σὸ μάθημα. Ὁ καθη-
γητὴς μὲ ρώτησε: «Σὰ πῶς συνέβη ὁ
Τρωϊκὸς Πόλεμος;» Δὲν τῶξερ, ἀντὶ τὸ
θυμώμενα. Κι' ἐνῶ στεκόμην ἄνωγαν
καὶ κοκκίνισα ὅσο μποροῦσα, ἀκούω ἄξα-
φνα τὸν Φρήγιαν νὰ μὲ μαλῶνι μὲ τὰ ἀγ-
γλοελληνικά του: «Πῶς; ἢ Ντὲν ἐντρέτε-
σαι, Χέλλην ἐσύ, καὶ νὰ μὴ γνωρίζῃς

πότε συνέβη ὁ Τρωϊκὸς Πόλεμος;!..»
Αὐτὸ ἦταν! Ἀπὸ τότε εὐχέτηκα εἰς τὴν χρο-
νολογίαν τῆς Ἱστορίας καὶ δὲν μοῦ φεύγει
οὔτε μίαν.

— Μπράβο, Γρήγιαν! φρόνιμα κάθε-
σαι!.. Ἐλα, Ἀγάπη, νὰ προχωροῦμε καὶ
νὰ τελειώσουμε.

— Ὁ σωρὸς τῶν Ξένων Γλωσσῶν ἐρ-
χεται τώρα.

— Καλῶς νῆλθι! Φέρνει πολλούς;

— Καμνὶα σαρανταριά.

— Οὐ, βάσανο! Ποσοί... ξεχωρίζουν;

— Δυο-τρεῖς.

— Ὁρα! Λέγε τους.

— Τὸ Σπαθὶ τοῦ Διάκου, πού προτιμᾷ
τῆς Ξένης Γλώσσης, γιατί βγάδουν λεφτά...
Ἡ Ἡρώς Ἑλληνοπούλα, πού θέλει τὰ
Γαλλικά, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ διαβάσῃ... τῆς
ἐπιγραφῆς τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν
καὶ νὰ ταξιδεύῃ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην χωρὶς διερ-
μηνία. Καὶ ὁ Φρόντος, πού προτιμᾷ ἐπίσης
τὰ Γαλλικά, γιατί μ' αὐτὰ μαθαίνει ὅχι
μόνο τὴ Γαλλικὴ Φιλολογία, ἀλλὰ καὶ ὅλες
τῆς ἄλλες, πού συνήθως μεταφράζονται
γαλλικά.

— Ἀς τοὺς ἀκούσουμε!

Ἡ Ἀγάπη μου διαβάσει τῆς τρεῖς αὐ-
τῶν ἀπαντήσεις καὶ συμφωνῶν μαζί της,
ὅτι ξεχωρίζουν ἀπ' ὅλες τῆς ἄλλες τοῦ
σωροῦ.

— Μὰ δὲν ἀκούσες καὶ τῆς ἄλλης!

διαμαρτύρεται ἡ εὐσυνείδητη ἀδελφὴ μου.

— Ἀδιάφορο, σ' ἐμπιστεύομαι! Πα-
ρακάτω!

Ἡ ἐμπιστοσύνη μου κολακεύει τὴν Ἀ-
γάπην καὶ περνᾷ σὸν ἀκόλουθο σωρὸ. Εἶνε
ὅσοι προτιμοῦν τὸ μάθημα τῆς Ζωγρα-
φικῆς, τῆς Ἰχθυογραφίας. Νὰ τὸ Ἐλενάκι,
πού τῆς ἀρέσει νὰ ἰχθυογραφῇ τώρα, γιὰ
νὰ ἔχῃ ἀργότερα μὴ καλὴ ἀνάμνησιν τῶν
παιδικῶν τῆς χρόνων. — Νὰ καὶ ἡ Κονκί-
τσα, πού ἀγαπᾷ νὰ παίρνῃ τὰ εἶδη τῆς
Ζωγραφικῆς τῆς καὶ μὲ τὴ χαριτωμένη
τῆς δασκάλα, νὰ τραβᾷ κατὰ τὸ Φάληρον,
νὰ μπαίνει ἐκεῖ σὲ μὴν βάρκα, νὰ προ-
χωρῇ ὡς τὸν Ἅγιον Κορμῶ, νὰ σταματᾷ
ἐκεῖ καὶ νὰ ζωγραφίσῃ ἐκ τοῦ φυσικοῦ. —
Νὰ καὶ τὸ Ἀνθισμένο Μονοπάτι, πού μᾶς
διηγείται χαριτωμένα πῶς ἐμάλωσε μὴ
φορὰ μ' ὅλα του τὰ βιβλία καὶ δὲν ἐκρά-
τησε παρὰ τὸ... μπλόκ τῆς Ἰχθυογραφίας.
— Νὰ καὶ ὁ... ..

Μὰ ὅχι!.. Ἀρχισε νὰ μοῦ πονᾷ τὸ κε-
φάλι... Διακόπτω, παίρνω μὴ ἀσπυρίνη
καὶ παρακαλῶ τὴν Ἀγάπην νὰ νοσήσῃ τὸν
ἄλλο σωρὸ.

— Μὰ τόσοι ἰχθυογράφοι πού ἔμειναν;

— Ἀς ἀπαντήσουν ἐμπρόκτως... σὸ
Διαγωνισμὸν Ζωγραφικῆς. Ἐμπρός!

Ἐχομε τώρα τοὺς Μουσικούς. Παράξενον
πράγμα νὰ εἶνε μόνο δύο: Ἡ Μαρκησία,
πού λατρεύει τὸ πιάνον τῆς, γιατί αἰσθά-
νεται πῶς ἐξευγενίζει τὴν ψυχὴ τῆς καὶ
γιατὶ τίποτα δὲν τὴν συγκινεῖ, ὅσο μὴ
συμφωνία τοῦ Μπετόβεν καὶ ὁ Μικρὸς
Λόρδος, πού δὲν βλέπει τὴν ὥρα νὰ τε-
λειώσῃ τὰ μάθηματά, γιὰ νὰ κληρονομήσῃ
τὸ λατρετὸν τοῦ βιολί. — Τὶ καλὰ ἂν ὦλοι
οἱ σωροὶ ἦσαν τόσο μικροὶ καὶ... διαλε-
κτοὶ! Γιατὶ ὁμολογοῦμενός, καὶ οἱ δύο
αὐτῶς ἀπαντήσεις εἶνε ἀπὸ τῆς ὠραίας.

Πάλι ὅμως ἀρχίζουν τὰ βουνά. Οὐ,
πύσες προτιμοῦν τὸ μάθημα τῆς Οἰκια-
κῆς Οἰκονομίας, τῆς νοικοκυρῶνσης!
Ὁλόκληρη ὥρα διαρκεῖ τὸ διάβασμα
αὐτοῦ τοῦ σωροῦ. Ἀλλὰ δὲν ξεχωρίζουν
παρὰ τρεῖς ἀπαντήσεις: Τῆς Βιγνόνδος,
τῆς Παισιματίας καὶ τῆς Μεγάλης Ἑλλά-
δος. Ἀκούστε αὐτὴ, πού εἶνε καὶ ἡ συνο-
μότερη:

«Ἄν ἤμουν ἀκόμη μαθητρία, θ' ἀπαν-
τοῦσα ἀδιστάκτως τὰ Ἑλληνικά, πού ἦσαν
τὸ πῶς ἀγαπημένο μου μάθημα. Ἀλλὰ
ἐπειδὴ δὲν ἔχω πιά αὐτὴ τὴν εὐτυχία, ἐν-
νοῶ τώρα ὅτι πρέπει νὰ προτιμῶ ἄλλο,
χρησιμώτερο, τὸ μάθημα τῆς Οἰκιακῆς
Οἰκονομίας. Νομίζω ὅτι εἶνε ἀπαραίτητο
γιὰ κάθε κορίτσι, ἀνεξαρτήτως τῆς οἰκο-
νομικῆς του καταστάσεως, νὰ εἶνε ἐρωδι-
σμένο καὶ μὲ ὅσο τὸ δυνατό περισσότερες
γνώσεις νοικοκυρῶνσης, γιὰ νὰ μπορῇ
νὰντεπεξέρχεται σὲ κάθε περιστάσι».

— Παρακάτω!

Τὸ Πανελλήνιον Μεγαλεῖο, ὁ Ἀρης, ὁ Ἑλ-
ληνόπαις Ἡλειώτης, ἡ Ἑλληνικὴ Γῆ, ὁ
Ἀνδρεῖος Κολοκοτρώνης καὶ ἄλλοι κάμπο-
σοι, ἐξυμνοῦν τὰ θελγνὰ καὶ τῆς ἀφέ-
λειες τῆς Γυμναστικῆς. Ὁρατοτέρα, ἀπ'
αὐτὸ τὸ σωρὸ, εἶνε ἡ ἀπάντησι τῆς
Παναχίδος. Στὴν ἀρχὴ κάνει μὴ ἀνα-
σκόπησι ὅλων τῶν μαθημάτων. Καλὰ ὅλα,
μὰ σὰν τὴ Γυμναστικὴ κανένο! Κι' ἐπειδὴ
φραντάζεται πῶς μπορεῖ νὰ τῆς πῇ κανεῖς,
ὅτι ἡ Γυμναστικὴ δὲν εἶνε μάθημα, σὸ
τέλος... θυμῶναι: «Ἀκούς δὲν εἶνε μάθη-
μα ἡ Γυμναστικὴ! πού βασανίζει κανεῖς
ὅχι μόνο τὸ μυαλό, γιὰ νὰ ἐννοήσῃ τὸ γύ-
μνασμα, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα, γιὰ νὰ τὸ ἐκ-
τελέσῃ!.. Ἀλλὰ ἐκτός τούτου, τὸ μάθημα
αὐτὸ ἐγὼ τὰγαπῶ, γιατί συνέτεινε πολὺ
στοὺς νικηφόρους πολέμους τοῦ 1912—13
καὶ γιατί αὐτὸ ἐτοιμάζει τοὺς μέλλοντας
στρατιώτας τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος».

Ἐδῶ ἴσως πρέπει νὰ σημειώσω, ὅτι ἡ
ἀπάντησι αὐτὴ, ὅπως ἡ περισσότερος τῆς
Κυριακῆς μας, εἶνε γραμμένη ἀπὸ τὸν
Δεκέμβριον τοῦ 1917.

— Κάμε κουράγιο, Ἀνανία, μοῦ λέει
ἡ Ἀγάπη, γιατί δὲν εἶν' ἀκόμα πολλὰ...
βουνά.

— Μὰ τί ἄλλο κάνω τόσες ὥρες; τῆς
ἀπαντῶ. Βλέπεις ὅτι ξέχασα πῶς ὑπάρχει
σὸν κόσμον καὶ θερμόμετρο. Καὶ... νὰ σὰς
πῶ καὶ τὸ ἄλλο;... Δὲν ξέρω ἂν κἀνῶ ἄλ-
θος, μὰ μοῦ φαίνεται πῶς ἡ κυρία Γρή-
γιαν ἐφυγε ἀπὸ δῶ-μέσα. Δὲν ἀκούεται πιά
τὸ δικαίωμα τοῦτο) ἀντὶ δρ. 7 μόνον
καὶ τῆ προσηλῆ τῶν ταχυδρομικῶν
τελῶν, ἕνα, οἰονδήποτε θέλουν, τὸν
«Διαπλάσιον» πηγουμένων ἐτῶν
ἐκ τῶν τιμωμένων δρ. 10. Οἱ τοὺς Β'
Βραβεῖον νὰ γράψουν δημοσίον τὸν ἀντὶ
δρ. 8 καὶ οἱ τοῦ Γ' ἀντὶ δρ. 9.

— Ἀ, τί λέεις! ἐφώναξ ἡ Ἀγάπη. Ἐγεν-
νες λοιπὸν καλὰ; Μ' ἂν εἶνε, θὰ τὸ χω-
ρῆς εἰς τὴν ἐπίδρασι τῆς Κυριακῆς.

— Κι' ἔπειτα λένε, πῶς δὲν βοήθησε
ἀκόμη γαστρίον... Ἐμπρός, ἐμπρός!
Καὶ περνῶμε σὸ σωρὸ ἐκείνων, πού
προτιμοῦν τὰ μαθήματα... τῆς Ζωῆς. Ἐ-
κεῖνα δηλαδὴ πού τοὺς δίνει ἡ καθημε-
ρινὴ ζωὴ, ἡ περὶ, μὲ ἄλλους λόγους τὰ
παθήματα πού γίνονται μαθήματα.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΚΑΜΠΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΕΣΚΩΛΗΚΑΣ

— Μὲς' σὸ πανώριον τὸ νησί.
Κάμπια εἶμαι γὼ καὶ κάμπια σου.
Κι' ὅμως! ἄνενα ὦλοι ἀγαπᾶν,
Μὲς' σὸ σπιτάκι τους σὲ πᾶν,
Μὲ κορβινάκι καὶ τροφὴ
Νὰ ζῆς, σὰν κόρη καὶ ἀδελφὴ...
Κ' ἐμᾶς! ὦ ἐμᾶς ὅπου ἀπαντοῦν
Κάτον μᾶς ὀλγουν, μᾶς πατοῦν!
— Δὲν τὸ ἐκατάκαβες γιατί;
Γιατὶ μὲρὸνχα δουλεύω
Καί, θὲ νὰν γάκουνες, πιστεύω,
Νῆμα τοὺς δίνω καὶ κλωστή,
Κλωστή ἀκριβὴ μεταξωτὴ,
Σὰν... κουβαράκι πού μαζεύω...

1918

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879—1893)
ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους
ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἑξῆς
ἑνδεκά: 1ος, 5ος, 7ος, 12ος, 14ος,
18ος, 19ος, 20ος, 21ος, 22ος,
24ος. — Ἐκαστος τόμος δραχ. 3,
ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος
δραχ. 3,20 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν
καὶ δρ. 3,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου, (1894—1917)
ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τόμοι,
24 ἐν ὅλῳ. — Ἐκαστος τόμος ἀρα-
πτος δρ. 10 καὶ γραμμένος δρ. 11.
Ταχυδρομικὰ τέλη ἐκαστοῦ τόμου,
προσθετὰ εἰς τὰς ἄνω τιμὰς: λε-
πτὰ 50 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ δρ.
1,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Οἱ Χρυσόδοτοι τόμοι ἐξηγητῆ-
θησαν ἑνεκα δὲ τῆς ὑπερόγκου
τιμῆς τῶν βιβλιοδετικῶν δὲν θὰ
δέσωμεν πρὸς τὸ παρὸν νέους, διό-
τι τώρα στοιχίζουσιν τὰ δετικά ἐκά-
στον χρυσῶν. τόμου δρ. 10.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 173ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προτεθέντος τὴν 3 Μαρτίου 1918 πρὸς
εὐθεσίαν τῶν Λύσεων τῶν εἰς τὰ φύλλα
τῆς «Διαπλάσεως» Μαρτίου, Ἀπρι-
λίου καὶ Μαΐου 1918 δημοσιευθε-
σάν 87 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων

Οἱ ἀκολουθοῦντες ἕκαστον ὄνομα τρεῖς
ἀριθμοὶ σημειοῦν: ὁ πρῶτος τὰς εὐ-
ρεθείας ἡρώδης, ὁ δεύτερος τὰς
ἀπονεμηθέντας Εὐσεμίας Ἀδριανῶν, ὁ τρίτος
τὰ Εὐσεμία Ἐπιμονῆς, συμφώνως τῇ
Ὁδηγῇ τοῦ Συνδριστητοῦ, Κεφ. Δ'.

Οἱ Ἰσοτίμοι δὴν τῶν τάξεων ἔχουν
τὸ δικαίωμα οἱ μὲν τοῦ Α' Βραβεῖου
νὰ δημοσιεύσων τὴν εἰκόνα τῶν ἐπὶ
πληρωμῇ δρ. 10 δι' ἔξοδα τοῦ κλισεῖ
καὶ νὰ γράψουν (ἐντὸς τριμήνου τοῦ πού
ἀπὸ σήμερον, διότι κατόπιν παραγράφ-
ται τὸ δικαίωμα τοῦτο) ἀντὶ δρ. 7 μόνον
καὶ τῆ προσηλῆ τῶν ταχυδρομικῶν
τελῶν, ἕνα, οἰονδήποτε θέλουν, τὸν
«Διαπλάσιον» πηγουμένων ἐτῶν
ἐκ τῶν τιμωμένων δρ. 10. Οἱ τοὺς Β'
Βραβεῖον νὰ γράψουν δημοσίον τὸν ἀντὶ
δρ. 8 καὶ οἱ τοῦ Γ' ἀντὶ δρ. 9.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΕΙΣ (16 ἐτῶν καὶ ἄνω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀσπρολούλουδον,
76, 8, 7. — (Ἰσοτίμοι: Ἑλληνικὴ
Σημία, 71, 8, 6. Τεχνολογία τ. Δευ-
τερίας, 81, 9, 7. Βουλγαροφάγος Εὐ-
ζωνος, 70, 7, 7. Νικητὴς τ. Ἀδριανῆς,
84, 9, 7. Μεγάλη Ἑλλάς, 74, 8, 7,
Φαίδρος, 75, 8, 7. Ἑλληνικὸν Ἰδεώ-
δες, 85, 9, 7. Χρυσόφραση Ἑλπίδα,
78, 8, 7. Γυῖς τοῦ Ψηλοῦ, 71, 8, 7.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἑλληνικὸς Οὐ-
ρανός, 63, 7, 7. Ἀχέτη (Ἐξω-
νάκι, 64, 7, 7. (Ἰσοτίμοι: Κοσμο-
κράτος, 62, 7, 6. Δευτερίᾳ στοὺς
Σκλάβους, 66, 7, 5. Χιόνι τ. Μαι-
ζανίου, 63, 7, 7. Τρελλὴ Ναυτοπού-
λα, 67, 7, 6. Ν. Παπαδόπουλος, 69, 7, 7.
Πατάκι, 68, 7, 8.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Πυθαγόρας ὁ
Σάμιος, 52, 6, 6.

ΕΤΑΙΡΙΝΟΣ: Ἐνθροπὸν Ρόδον, 45, 5, 7.
Ρόδον τ. Ἀνδρέως, 38, 4, 6. Τιά-
κος, 35, 4, 5.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Καρνάτις, 32, 4, 2.
Ἑθνικὴ Ἀναγέννησις, 31, 4, 2. Γερ-
βώδης Σιάτιστα, 31, 4, 4. Ἄνθος τ.
Φιλιατρῶν, 29, 3, 3.

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 ἔως 15 ἐτῶν)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Μακεδὸν Πρό-
κοπος, 71, 8, 7. — (Ἰσοτίμοι: Δι-
κέφαλος Ἀετὸς, 77, 8, 7. Ἑθνικὸν
Ἰδεώδες, 63, 7, 7. Δαρισσαῖο Διο-
βολάκι, 75, 8, 7. Ἀνδρεῖος Ἑλληνο-
πούλο, 74, 8, 7. Λέων τ. Χαριωνίας,
64, 7, 7. Ἑλληνικὴ Ἀκμή, 72, 8, 7.
Προμηθεὺς Δεσμώτης, 74, 8, 7. Τσαχ-
πίνα, 87, 9, 7. Ἡρωϊκὸ Θρακόπου-
λο, 66, 7, 7. Τιμημένη Γαλανόλευκη,
77, 8, 7. Θ. Α. Καρτάνης, 77, 8, 7.
Θέρμιος Ἀπόλλων, 73, 8, 7. Ἀτρό-
μητος Ἑλλήνις, 75, 8, 7. Ὑπερήφα-
νος Ἑλλήνις, 61, 7, 7. Κόρη τοῦ Το-
νίου, 61, 7, 6. Κνανόπολος Ἀδάρος,
83, 9, 7. Μελαχροινὴ Κρητικοπούλα,
74, 8, 7. Διαβολάκι τ. Γετονιάς, 71,
8, 7. Ἀνατέλλουσα Σελήνη, 79, 8, 7.
Γενναῖος ὁ Λέσβιος, 71, 8, 7. Τρελλὴ
Νεότης, 75, 8, 7. Τρελλὴ Ἀτσιγγάνα,
73, 8, 7. Υἱὸς τ. Διαπλάσεως, 62, 7, 7.
Ἐνυαία Ἑλλάς, 68, 7, 7. Σανδὰς Ἰπ-
πότης, 77, 8, 7. Νικητὴς τ. Ἀδριανῆς,
63, 7, 5. Ἀσπὴ τ. Νίκης, 85, 9, 7.
Μέλλων Δόκιμος, 62, 7, 7. Κόρη τ.
Δονάβεως, 75, 8, 7. Τροισαδόουλο,
17, 8, 7. Ἡρώς τ. Ραβινέ, 71, 8, 6.
Ἀρης, 79, 8, 7.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Φτωχὸ Χαμο-
μηλάκι, 60, 6, 4. — Ἐξεπεσμένος Δόρ-
δος 53, 6, 7. — (Ἰσοτίμοι: Φαίδων
53, 6, 6. Ἀφροσπεφανόμηνος, Ἡρώς,
57, 6, 7. Δαρνεύη Παρτίδα, 52, 6, 5.
Ἀσπόμενος Ἑλληνόπαις, 55, 6, 7.
Ἑλληνικὴ Ἀσπιδία, 55, 6, 6. Βα-
τολίη, 57, 6, 7. Ἀνεμώνη, τ. Ἀργού,
54, 6, 6.)

(Ἐπεται τὸ τέλος) Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ὁ συνοδὸς τὴν λύσιν μὲ 10 λεπτά,
θα λάβῃ ἄλλος μέρους εἰς τὴν Κλῆρο-
σιν. Ἐάν θέλῃ νὰ δημοσιεύσῃ καὶ τὸ
νόμα τοῦ εἰς τοὺς Λύτας, πρέπει νὰ ἐ-
σώκῃσιν λεπτὰ 25 εἰς γραμματόσημον.)

Α.) Παιζίνων

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνοικτοκάρδου

ΔΗ	ΤΑ	ΡΗ
ΒΑ	ΖΕ	ΑΔ
ΤΕ	ΒΑ	
ΣΤΑ	ΛΩΝ	

Ρητὸν ἐκ τιστῶν λέξεων.

Β.) Στοιχειώδεις
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βαροκομάδος Ἑλλάδος
Πατρίδος εἰς τὴν Γαλλίαν
Ἐδός: ὁ θάνατος,
Ἄν εἰς ὅσον τῆς Ἑλλάδος,
Τετὴ ἄλλη κερὶ.

ροῦσε νὰ μὴ γτοῦ; Ἐδδ. Διαγωνισμοῦ; ὅσο γιὰ τὰς Ἀσκήσεις, δι' αὐτὰς γίνεται Διαγωνισμός; καὶ σὲ παραπέμπω στὸν Ὁδηγό.) **Ψωφιδέα** (ἔστειλα) τὰ τρία μαζί δο. 3,50.) **Γοργὴν Ψαροπούλαν** (μόνο τὰ κοκκίνα χαρτὰκια τῆς ταινίας χρειάζονται) **Εὐέλκιν Νέον** (ἔστειλα, εὐχαριστῶ) **Θραμβ. Μεγαλοιδεάτην** (300 λέξεις εἶνε καὶ πολλές!...) **Θλιμμένην Ψυχὴν** (μπορεῖ νὰγοράσῃς τὰ φύλλα 1-35, τὰ χρήματά στέλλεις μ' ἐπιταγή.) **Ἀστέρα τοῦ Βέγα** (τὸ εἶπα: κριτὴν τοῦ Ἄδου.) **Προσκοπὰν τοῦ Εὐξείνου** (ὁ Ἄντ. Τρ. μένει στὸν Πειραιᾶ, δὲν ξέρω ἀπὸ ποῦ κατὰγεται.) **Λεοντόκαρδον Κρητὰ** (δὲν εἶνε αὐτὸ παρὶδὸν πνεῦμα, δηλαδὴ κουταμύρα, ἀρτεία ἢ ἄγνοια, διότι λέγεται καὶ ἀποχωρητήριον, ὑπονοούμενη; τῆς; λέξεω; σάλπιγμα;) **Νικητὴν τοῦ Σικῶ** (εἰμπορεῖς;) **Τελευταῖον Παλαιολόγον** (ναί, μάλιστα) **Φτωχὸ Χαιρομῆλαν** (τὰ ἔλαβ'· **Ξανθὸν Ἰππιδόν** (δὲν ἀρκεῖ πού τι ἔλαβα καὶ τὰ ἐνέκριν'· πρέπει καὶ νὰ κληρωθῶν.) **Ναυτόπαιδα τῆς Δόξης** (ἀφοῦ τὰ ἔχῃς αὐτά, στείλε τὰ.) **Νέστον** (ἀπὸ τοῖς; ὄχι!) **Τραγοῦδι τῆς Λευτεριάς** (εὐγε, καλὲ μου νοσοκόμε! καὶ περσιτικὰ καὶ γτοῦς ἐπὶ σου ἀρρώστους;) **Φρόντον** (βέβαια μπορεῖ.) **Ἰωάννην Β.** (ὁ κ. Φαῖδων ἔλαβε τὸ γράμμα σου καὶ σὺ εὐχαριστεῖ γιὰ τὸ τόσο ἐνδιαφέρον) **Μανιασοπούλαν**, **Γέρω Δήμον** κτλ. κτλ.

Ἀφελὴ Ξανθοῦλαν, **Ναυτόπαιδα τῆς Νίκης**, **Ἀκτινοβ. Ἡλιον**, **Μελαγχρ. Κορητικοπούλαν**, **Ἄστρο τῆς Λευτεριάς**, **Χρ. Μάλφ**, (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.)

Νεαρόν Ντέτεκτιβ, **Ναυτὰν τῆς Καστέλλας**, **Ποιμενικὴν Φλογέραν**, **Βιολέτταν**, **Κόρην τοῦ Βουνοῦ**, **Ἑλλήν. Οὐρανόν**, **Γούδιον Δεσμῶν**, **Ἄνδρο. Θ. Φιλ.**, **Ἀλυσωτὸν** (ἔστειλα.)

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 22 Ὀκτωβ. ὁἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέγραψα τοῦ 177ου Διαγωνισμοῦ Ἀύσαν Στεφάνου-Νομβρίου. Αἱ λύσεις δεσφαὶ μέχρι τῆς 28ης Ἰανουαρίου ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιεύσῃ, ὡς καὶ τὸν προηγουμένον φυλλαδίον.]

364. Δεξιόχειρος

Πρόθεσις δισύλλαβη
Κι' ἀριθμητικὸ
Μετῆκαν ἐπὶ σειρᾷ
Καὶ θεᾷ, βασιλίσσα
Στὸν Ὀμιλόν.
Κάμαν μιὰ χαρά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γαλιανῆς Σταυροφόρας

365. Στοιχειόχειρος

Κάνω λάθος ἐπὶ γραφῇ του,
Βάζω Βῆτ' ἀντὶ τοῦ Φι
Κι' ἕνας Κένταυρος ἀλλάζει
Σὲ μιὰ πόλιν ἐλληνική.
Ἐστάλη ἂ ὁ τὸ Χρυσόμαλλον Δέρας

366. Τρίγωνον

*** = Πόλεις τῆς Ἑλλάδος;
*** = Ἐντομὸν φοροποῦν.
*** = Ἀριθμ. ἐπιόρημα.
*** = Μέλος τοῦ προσώπου.
** = Ἀντωνυμία.
* = Φωνήεν.

Καὶ κατ'ὅτως τὰ ἴδια.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Τραγοῦδι τῆς Λευτεριάς

367.—371. Μαγικὸς Φθόγγος

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκ-
στης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνὸς φθόγ-
γου τῆς Βύζαντος κλίμακος, πάντοτε τοῦ
αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν ἄνευ ἀναγρμ-

ματισμοῦ ἄλλας τόσας λέξεις.

Ῥήνος, Θεία, Πάρις, Ἄνθρωπος, Ζήλη.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Κυανόλευκο Λαβάρου

372. Φωνηεντόλιπον

νδξ: * - πο - πρδξ: θντξ;

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ναυτάκι τῆς Καστέλλας

373. Γρίφος

M Mlt θνντλ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενικῆς Φλογέρας

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν ἰνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ 35 φύλλου

272. Σουηδία (σοῦ, ἡδέια:) — 273. Κασ-

σιανή (κά, σί, α, νί).

274. ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ Π Φ Α Ξ Ν

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Φ Γ Κ Ρ Μ

ΔΕΚΤΡΥΝ Ν Ν Ρ Θ Η

ΞΕΡΥΘΡΟΣ Ι Ι Ω Ο Ι

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

275. Ἄνευ τόλμης

οὐδεμία πρόδοος.

— 276. Ὁ Φειδύ-

ας ἦτο μέγας

ἀγαλματοποι-

ος. (Ὁ φι δι' ἄς-ιτ

ὠμέγα -ς - ἀγαλμα

τότε ως.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἀπλᾶ
στοιχεῖα δο. 2 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος). Πέραν
τῶν 10 λέξ. 20 λεπ. ἡ λέξις, μὲ παχέα δε
στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μὲ κεφαλαία λεπ. 40.
Ὁ χωριστὸς στίχος δο. 1.]

[1Η'—400]

Ανεξάρτητοι! πρέπει καὶ σεῖς νὰναδι-
ξετε ἕνα ἀντιπροσωπὸ σας.

ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ

[1Η'—401]

Καὶ τὰ δέκα σας ψηφοδέλτια

στὸ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

(ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ. —Θὰ ἦτο ἀνωφελές,
διότι τὰ ἐννέα διαπερρίπτοντο, ἀφοῦ ἕκα-
στος ἐκλογεὺς δικαιούται μὲ νὰ ψηφίσῃ
δέκα διάφορα πρὸςδόνυμα, ἀλλὰ δὲν δι-
καίονται νὰ δώσῃ περισοτέρους ἀπὸ μίαν
μόνον ψήφον στὸ καθεῖνα.)

[1Η'—402]

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ὑποψηφία Δημοψηφίσματ. 1918

[1Η'—403]

Αταρτυτὴ Κυανόλευκῃ, μὲ προλαμ-

βάνετε δέχομαι εἰςχρίστως καὶ ἀπο-

στέλλω **ΝΕΑΡΟΣ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ**

[1Η'—404]

ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΩΝ ΣΑΛΩΝΩ Ν,

Γιὰ τὴ γιορτὴ σας χρόνις πολλὰ.

ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΛΕΩΝ ΤΗΣ ΧΑΙΡΩΝΕΙΑΣ

ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ

ΑΕΤΙΔΕΥΣ

ΑΙΤΗΡ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ

ΔΟΞΑΣΜΕΝΟ ΛΑΒΑΡΟ

ΒΑΡΒΑΡΟΜΑΧΟΣ ΕΛΛΑΣ

[1Η'—405]

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Αφοῦ παραιτήθηκαν ἀπὸ καιρὸ ὁ Βζ-

σίλεις καὶ ὁ Διάδωτος, ἔγιναν ἐκλό-

γες καὶ διορίσθησαν: Βασιλεὺς

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ

Πρωθυπουργός: Ονειρο τῆς Ἑλλάδος.

Ἀντιπρόεδρος: Ὑπουργοὶ Συμβουλίου

καὶ Ὑπουργ. Προπαγάνδης: Ὁνει-

ροπόλος τῆς Δόξης.

Ὑπουργ. Δικαιοσύνης: Λαβάρου τοῦ 21.

Ὁ Ἀστὴρ τῆς Δόξης ἀναλαμβάνει

τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ὑπουργός: Βαρβαρομάχος Ἑλλάς.

Ἐπιτελάρχης: Ἐωσφόρος.

Ἀρχιστράτηγος: Δοξασμένο Λαβάρου.

Δευθ. Τραπεζίτης: Ἐλευθέρα Ἑλλάς.

ΠΡΕΣΒΕΙΑΙ—ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ

Πρόσδου: Μιτυλήνης: Προσκοπὰν

τοῦ Εὐξείνου. Ὑποπρόσδου: καὶ Διευθυντῆς

Προπαγάνδας Λέξου: Χρυσοστέρανος

Ἀπόλλων. Κιζάρμυ: Ὑποπρόσδου: Ἀ-

σπρος Ἀραπάκος. Αὐφιλογία: Πρό-

ξενος: Βαρκούλα τοῦ Ἀμβρακικοῦ.

Δισί: Δημήτριον Μπακούλαν, Β.

Ἡρακλείου 11, Ἀθήναι.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ

[1Η'—406]

Σὰν ἀπὸ ἄδολο καθήκον, **Τρισεύγενη**

καὶ Ψυχὴ τῆς Σαπφούς, τὰ θερμὰ

εὐχαριστῶ μου. **ΝΑΡΔΟΣ ΛΛΟΗΣ**

[1Η'—407]

ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ

[1Η'—408]

Στὸν Κύκλο τῆς Διαπλάσ. εἶμαι κ' ἐγώ.

Κη-ύσω διαγωνισμὸν ἐρωτήσεων:

Α' ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Τι ἐπιστήμην προτιμάτε καὶ γιατί;

Ἀπαντήσεις: μέχρι 20ῆς Νοεμβρίου.

Βραβεῖα: τῶς; Διαπλάσσεως. Δισί: Ἑλ-

ληρικὸν Πόθον, Ρ. Γ. Ἀγρίνιον.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΘΟΣ

[1Η'—409]

Φωνὴ τῆς Πατρίδος, **Ἐνδοξε**

Στρατηγέ, Ναύαρχε Μιαούλη,

δῶχεσθε ἀνταλλαγῇ Μ. Μυστινῶν;

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΘΟΣ

[1Η'—410]

Προβλέπων τὴν Νίκην τοῦ **Κράτους**

Ἀνικητῶν, τάσσομαι: στὸ πλευρὸ

του, ὑποσχόμενος ὁπιστῆσθαι γεναίαν

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΘΟΣ

[1Η'—411]

ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ

[1Η'—412]

Εὐχαριστῶ πολὺ-πολὺ τὸ **Θρακικόν**

Ἰδεῶδες διὰ τὴν εὐγενὴ πρᾶξιν ὡρ-

σιν τῶν φυλλαδίων τοῦ πρὶς τὸν συγγενῆ

μου ἐπίσης, ὅδωμ, περισσότερον, τὴν

χαριτωμένην **Κόρην τοῦ Βουνοῦ διὰ**

τὰ κολλητικὰ τῆς λόγις, καὶ ἐν τέλει τοῦ

Ἡρώα τῶν Δολιανῶν διὰ τὰς εὐμε-

νεῖς ἐπὶ τοῦ Ποιητῆ. Διαγωνισμοῦ κρίσις

του, μέλιστα δ' ὅσον ἀρρᾶ τὸ ποιημα-

τάκι, μὲ τὴν θεοπεσίαν κατακλιθεῖς του,

τῆς **Ψεύτικης Κουκλίτσας, ἣν θερμὰ**

τάτα συγγαίω, καθὼς καὶ ὅλους τοὺς

ἄλλους ὑπαδεδυμένους.

ΙΔΕΩΔΕΣ ΕΛΛΑΣ κλπ.

[1Η'—413]

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ἐκ βάθους καρδίας δέξου τὰ θερμὰ

μου συλλυπητήρια.

ΑΡΧΙΖΙΖΑΝΙΟΝ

— **ΟΙ ΛΥΤΑΙ**

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Ὅσον αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίων

ἐλήφθησαν ἀπὸ 18 ἕως 24 Ὀκτωβρίου

Συνδεδεόμεναι μὲ 25 λεπτά

ΑΘΗΝΩΝ: Φωτεινός Ἀστὴρ, Ἀνθὸς

τῆς Μικροδονίας, Γ. Κ. Παπαδημητριάδ-

ποῦλος

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Θλιμμένη Ψυχὴ.

ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Ἄδαν. Γ. Μαντόπουλος.

ΒΟΛΟΥ: Τημενὸν Τσιφλίκι.

ΔΡΑΧΜΑΝΙΟΥ: Ἀκτινοβόλῳ Ἡλίου.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Μαρία Φάρου, Σ.

Παπασταμπίδου.

ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Ψυχὴ τοῦ Ἀπειρου.

ΠΑΤΡΩΝ: Κορνὴ. Πελοπείδης.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ: Εὐάγ. Κ. Στασινακίς, Ν.

Κατοικίαν Σ. Π. Σωτήρος, Κούλα Α.

Ἀλεξάνδρου.

ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Λεων. Γ. Οἰκονομίδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ δυνάματα, κα-

θὰς καὶ ὅλων τῶν ἀποστέλλαντων δεκά-

λεπτον μόνον μὲ τὴν λύσιν των, ἐτά-

θησαν εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ ἐληφθή-

σάν ἐν Θεσφίῳ Σταμ. Παπασταμπίδου

ὁ ὁποῖος ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ

τῆς Νοεμβρίου.